

# Rím ustanovuje videnie – číslo sedem

## *Záverečný spor: Symbolika Ríma v adventistickom proroctve a uzavretie času milosti*

Jeff Pippenger

2024-08-17

Uvažujeme o šiestich historických líniách v dejinách adventizmu, v ktorých bola predmetom sporu otázka symbolu Ríma. Uplatňujeme metodológiu neskorého dažďa, ktorou je „riadok za riadkom“ z „tu trochu“ a „tam trochu“. Začali sme tým, že sme určili, že prvý spor o symbol Ríma znázorňuje súčasný spor, a preto zdôrazňuje, že sa teraz nachádzame v poslednom spore pred uzavretím doby milosti.

Vážnosť tohto záverečného sporu o symbol Ríma je tiež znázornená vo veršoch desať až šesťnásť jedenástej kapitoly Daniela, ktoré predobrazujú skryté dejiny štyridsiateho verša jedenástej kapitoly Daniela. Dejiny štyridsiateho verša privádzajú študenta proroctva k roku 1989 a k rozpadu Sovietskeho zväzu, ako je to znázornené v desiatom verši. Nasledujúci verš, štyridsiaty prvý verš, ktorý označuje čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon v Spojených štátoch, je predobrazovaný v šesťnástom verši. Inšpirácia označila, že to, čo bolo zapečatené, bola „časť knihy Daniel, ktorá sa vzťahovala na posledné dni“.

Obdobie od roku 1989 až po nedeľný zákon je zapečatenou časťou posledných dní a je predobrazované vo veršoch desať až šesťnásť. Je to teda rozmnoženie poznania, ktoré vedie k uzavretiu doby milosti pre adventistov siedmeho dňa, lebo doba milosti adventizmu v Spojených štátoch sa pri nedeľnom zákone končí. Vo veršoch desať až šesťnásť nachádzame štrnásty verš, ktorý označuje, že sú to „lupiči“ Božieho ľudu, ktorí ustanovujú videnie.

Preto spor milleritov, ktorý je znázornený na priekopníckej mape z roku 1843, je prvým sporom Ríma v dejinách adventizmu. Skutočnosť, že práve ten istý spor znovu nastal, ukazuje každému, kto chce vidieť, že Ježiš ako Alfa a Omega vždy znázorňuje koniec začiatkom. Súčasný spor je posledným sporom, ktorý preosieva múdre a bláznivé panny.

Posvätená prorocká logika učí, že sto štyridsaťštyri tisíc prichádzajú do dokonalej jednoty pred ukončením svojej doby milosti pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone. Očisťujúci oheň Malachiášovho Posla zmluvy teraz prečisťuje Lévitov ako zlato a striebro. Muž s kefou na nečistotu teraz očisťuje svoje humno slovami pravdy.

„Jeho vejačka je v Jeho ruke a dôkladne prečistí svoje humno a svoju pšenicu zhromaždí do sýpky.“ Matúš 3,12. Toto bol jeden z časov preosievania. Slovami pravdy sa plevy oddeľovali od pšenice. Pretože boli príliš márniví a samospravodliví, než aby prijali napomenutie, príliš milujúci svet, než aby prijali život pokory, mnohí sa odvrátili od Ježiša. Mnohí robia to isté ešte aj dnes. Duše sú dnes skúšané tak, ako boli skúšaní učeníci v synagóge v Kafarnaume. Keď pravda prenikne k srdcu, vidia, že ich život nie je v súlade s Božou vôľou. Uvedomujú si potrebu úplnej zmeny v sebe; ale nie sú ochotní ujať sa diela sebazaprenia. Preto sa hnevajú,

keď sú ich hriechy odhalené. Odchádzajú urazení, tak ako učeníci opustili Ježiša, reptajúc: „Tvrďa je to reč; kto ju môže počúvať?““ Túžba vekov, 392.

Skutočnosť, že prvých šesť veršov je začiatkom Danielovho posledného proroctva a že tieto verše sú v súlade s poslednými šiestimi veršami kapitoly, naznačuje, že Alfa a Omega používa verše na začiatku na uskutočnenie konečného oddelenia múdrych a bezbožných, ako je to znázornené u Daniela v dvanástej kapitole, ktoré sa teraz deje.

Tretím svedectvom o závažnosti tohto sporu je skutočnosť, že inšpirácia prostredníctvom spisov sestry Whiteovej jasne potvrdzuje priekopnícky diagram z roku 1843, ktorý vo verši štrnásť znázorňuje spor s Rímom. Počiatočný spor predstavuje záverečný spor a inšpirované potvrdenie milleritického chápania „lupičov tvojho ľudu“ vo verši štrnásť znamená, že ak je táto základná pravda odmietnutá, je to zároveň odmietnutie autority Ducha proroctva. V súlade s predchádzajúcimi dvoma svedectvami, ktoré zdôrazňujú, že tento spor nastáva tesne pred uzavretím doby milosti, je isté, že posledným, čiže konečným, zvodom pre tých, ktorí sa hlásia k zastávaniu Ducha proroctva, je odmietnutie Ducha proroctva.

„Satan... neustále presadzuje to falošné — aby odviezol od pravdy. Úplne posledným Satanovým klamom bude zneplatniť svedectvo Ducha Božieho. „Kde niet videnia, ľud hynie“ (Príslovie 29,18). Satan bude pôsobiť dômyselne, rozličnými spôsobmi a prostredníctvom rozličných nástrojov, aby podkopal dôveru Božieho ľudu ostatku v pravé svedectvo.

„Proti Svedectvám sa roznečuje nenávisť, ktorá je satanská. Satanovo pôsobenie bude smerovať k tomu, aby otriaslo vierou cirkvi v ne, a to z tohto dôvodu: Satan nemôže mať takú voľnú cestu na zavádzanie svojich klamov a spútavanie duší vo svojich bludoch, ak sú napomenutia, výčitky a rady Ducha Božieho rešpektované.“ Selected Messages, kniha 1, 48.

Zmarenie alebo odmietnutie autority „svedectva Ducha Božieho“ prostredníctvom spisov Ellen Whiteovej je „úplne posledným satanovým klamom“. Sestra Whiteová napísala, že jej bolo „ukázané“, že „tabuľa z roku 1843 bola vedená rukou Pánovou a nemala by sa meniť“. Predchádzajúci úryvok priamo spája odmietnutie autority Ducha proroctva s videním posledných dní, lebo všetci proroci hovoria najbezprostrednejšie o posledných dňoch. Preto keď Daniel vo verši štrnásť hovorí, že „lupiči“ ustanovujú videnie, ide o Šalamúnovo videnie z Príslovie 29:18, ktoré hovorí, že tí, čo nemajú videnie, „zahynú“, a slovo „zahynú“ znamená „byť obnažený“.

„Zahynú“ teda označuje, že tí, ktorí v posledných dňoch vyznávajú, že zastávajú Ducha proroctva, no odmietajú autoritu v ňom predstavovanú, zostávajú nahí a hynú, čo je opisom Laodicejčanov, ktorí sú „biedni, úbohí, chudobní, slepí a nahí“. Dostávajú radu, aby si kúpili „biele rúcho, aby si sa odial a aby sa nezjavila hanba tvojej nahoty“. Ak túto radu odmietnu, sú vyplúť z úst Pána.

Tak teda nachádzame ďalšie svedectvo, že táto nahota sa zjavuje tesne pred uzavretím času milosti. Pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone tie nahé duše prijímú znamenie šelmy, keď budú porazené, ako je to znázornené v štyridsiatom prvom verši jedenástej kapitoly Daniela. Dôvodom, prečo budú porazené, je to, že odmietli autoritu Ducha proroctva, ktorý podporuje priekopnícku mapu z roku 1843, predstavujúcu základy adventizmu, a zahrňa „kl'úč“, ktorý potvrdzuje videnie tým určením, že Rím je mocnosťou predstavenou ako „lupiči z tvojho ľudu“ v štrnástom verši.

„Jedna vec je istá: tí adventisti siedmeho dňa, ktorí sa postavili pod Satanovu zástavu, sa najprv vzdávajú svojej viery v napomenutia a pokarhania obsiahnuté v Svedectvách Ducha Božieho.“

„Zaznieva výzva k väčšiemu posväteniu a svätejšej službe a bude zaznievať aj naďalej. Niektorí, ktorí teraz vyslovujú satanove našepkávania, prídu k rozumu. Sú takí, ktorí zastávajú významné zodpovedné postavenia, a predsa nerozumejú pravde pre tento čas. Im musí byť odovzdané poslanstvo. Ak ho prijmú, Kristus ich prijme a urobí z nich spolupracovníkov s ním. Ale ak odmietnu vypočuť poslanstvo, postaví sa pod čiernu zástavu Kniežat'a temnosti.“

„Som poučená povedať, že drahocenná pravda pre tento čas sa ľudským mysliam otvára čoraz jasnejšie. V osobitnom zmysle majú muži i ženy jesť Kristovo telo a piť jeho krv. Dôjde k rozvoju porozumenia, lebo pravda je schopná neustáleho rozširovania. Božský pôvodca pravdy vstúpi do užšieho a ešte užšieho spoločenstva s tými, ktorí pokračujú v poznávaní jeho. Keď Boží ľud prijíma jeho slovo ako chlieb z neba, pozná, že jeho východ je pripravený ako ranné svitanie. Prijmú duchovnú silu, tak ako telo prijíma telesnú silu, keď sa prijíma pokrm.“  
Spalding and Magan, 305, 306.

V našom poslednom článku sme ukázali, že Uriah Smith bol hlavným predstaviteľom vzbury roku 1863, pretože to bol on, kto zaviedol falošnú tabuľu z roku 1863. Tabuľa, ktorú vytvoril v roku 1863, odstránila sedem časov z Levitika dvadsaťšesť z prorockého poslanstva laodicejského adventizmu, čím označila začiatok postupného strhávania základov a zároveň aj začiatok budovania falošného laodicejského adventistického základu, ktorý je postavený na piesku. Neskôr v adventistických dejinách jeho súkromný výklad o kráľovi severu priniesol ovocie jeho prorockého modelu, keď ľudia utekali z cirkvi.

Varujte sa falošných prorokov, ktorí prichádzajú k vám v ovčom rúchu, ale vnútorne sú dravými vlkami. Poznáte ich po ich ovocí. Či sa z trnia oberá hrozno alebo z bodľáča figy? Tak každý dobrý strom rodí dobré ovocie, ale zlý strom rodí zlé ovocie. Dobrý strom nemôže rodiť zlé ovocie, ani zlý strom nemôže rodiť dobré ovocie. Každý strom, ktorý nerodí dobré ovocie, vytínajú a hádzu do ohňa. A tak ich teda poznáte po ich ovocí. Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane, vojde do nebeského kráľovstva, ale ten, kto činí vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach. Mnohí mi v onen deň povedia: Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene? a v tvojom mene nevyháňali démonov? a v tvojom mene neurobili mnohé mocné skutky? A vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal; odíďte odo mňa, páchatelia neprávosti. Preto každého, kto počúva tieto moje slová a činí ich, prirovnám k múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. I spustil sa dážď, prišli povodne, zaduli vetry a oborili sa na ten dom; ale nepadol, lebo bol založený na skale. A každého, kto počúva tieto moje slová a nečiní ich, prirovnajú k bláznivému mužovi, ktorý si postavil dom na piesku. I spustil sa dážď, prišli povodne, zaduli vetry a oborili sa na ten dom; i padol, a jeho pád bol veľký. Matúš 7:15–27.

Vedenie laodicejského adventizmu siedmeho dňa bolo v roku 1989 pominuté, rovnako isto, ako bolo pri Kristovom narodení pominuté vedenie židovskej cirkvi.

„Ľudia o tom nevedia, no táto zvesť naplňuje nebo radosťou. Sväté bytosti zo sveta svetla sú s hlbším a nežnejším záujmom priťahované k zemi. Celý svet je jasnejší pre Jeho prítomnosť. Nad betlehemskými pahorkami sa zhromaždil nespočetný zástup anjelov. Čakajú na znamenie,

aby svetu oznámili radostnú zvesť. Keby boli vodcovia v Izraeli verní svojmu povereniu, mohli sa podieľať na radošti zo zvestovania Ježišovho narodenia. Teraz sú však pominutí.“

„Boh vyhlasuje: ‚Vylejem vodu na smädného a prúdy na suchú zem.‘ ‚Spravodlivým vzhádza svetlo v tme.‘ Izaiáš 44,3; Žalm 112,4. Na tých, ktorí hľadajú svetlo a s radosťou ho prijímajú, budú svietiť jasné lúče z Božieho trónu.“ Túžba vekov, 47.

Čas konca v Kristovej línii bol Jeho narodením, a práve vtedy bolo odpečatené posolstvo, ktoré malo skúšať to pokolenie. Rok 1989 bol časom konca pre kandidátov, ktorí sú povolaní byť medzi sto štyridsaťštyritisícimi. Prorocký model Uriáša Smitha odmietol základné pravdy, ktoré sú znázornené na mape z roku 1843. Tieto pravdy boli „Skala“.

„Zaznelo varovanie: Nemá sa dopustiť nič, čo by narušilo základ viery, na ktorom stavíme už odvtedy, čo prišlo posolstvo v rokoch 1842, 1843 a 1844. Bola som v tomto posolstve a odvtedy stojím pred svetom, verná svetlu, ktoré nám Boh dal. Nemáme v úmysle sňať svoje nohy z plošiny, na ktorú boli postavené, keď sme deň čo deň hľadali Pána v úprimnej modlitbe a usilovali sa o svetlo. Myslíte si, že by som sa mohla vzdať svetla, ktoré mi Boh dal? Má byť ako Skala vekov. Vedie ma odvtedy, čo mi bolo dané.“ Review and Herald, 14. apríla 1903.

Dňa 11. septembra 2001 začal pozdný dážď kropiť, keď boli uvoľnené vetry predstavujúce islam tretieho beda, a zákon Patriot Act označil prechod od anglického k rímskemu právu, pričom prorocky oznamoval, že sa povodeň pápežskej moci začala valiť. Začal sa záverečný proces skúšky pre dom laodicejského adventizmu a „spustil sa dážď, prišli povodne, strhli sa vetry, oborili sa na ten dom; a padol, a jeho pád bol veľký“.

Posolstvo, ktoré v tom čase ohlásil mocný anjel, označovalo, že všetky národy pili víno Babylonu a že falšovaná metodológia pápežského Ríma a odpadlickeho protestantizmu, ktorá bola postupne prijímaná od vzbury roku 1863, je predstavená vínom (náukou) Babylonu.

A potom som videl zostupovať z neba iného anjela, ktorý mal veľkú moc; a zem sa rozžiarila jeho slávou. A zvolal mocne silným hlasom: Padol, padol Babylon veľký a stal sa príbytkom démonov, skrýšou každého nečistého ducha a klieťkou každého nečistého a ohavného vtáka. Lebo všetky národy pili z vína hnevu jeho smilstva a králi zeme s ním smilnili a kupci zeme zbohatli z hojnosti jeho prepychu. Zjavenie 18:1–3.

Pri sklamaní 18. júla 2020 sa proces skúšky pre laodicejský zbor adventistov siedmeho dňa skončil a začal sa proces skúšky tých, ktorí boli kandidátmi na to, aby boli medzi sto štyridsiatimi štyrmi tisícmi. Keď Michael začal v júli 2023 prebúdzat týchto kandidátov, posolstvo, v podobenstve adventizmu znázornené ako olej, bolo opäť odpečatené. Či už po 11. septembri 2001, alebo po júli 2023, došlo k vyliatiu oleja a posolstvo, ktoré bolo v júli 2023 odpečatené, je po svojom plnom rozvinutí posolstvom Polnočného volania v podobenstve.

Začína sa v čase skúšky ako posolstvo pre múdre a bláznivé panny, no vzrášťa sa až do posolstva hlasného volania. Toto posolstvo prichádza pri čoskoro nastávajúcom nedeľnom zákone, a keď príde, druhý hlas z osemnástej kapitoly Zjavenia volá Boží ďalší ľud z Babylonu.

A počul som iný hlas z neba, ktorý hovoril: Vyjdite z nej, môj ľud, aby ste nemali účasť na jej hriechoch a aby ste neprijali z jej rán. Lebo jej hriechy dosiahli až po nebo a Boh sa rozpomenul na jej neprávosti. Zjavenie 18:4, 5.

Prvý hlas vo veršoch jeden až tri oznámil príchod času skúšky a potom sa začalo kropenie neskorým dažďom. Druhý hlas označuje koniec toho času skúšky a oznamuje čas skúšky pre iné Božie stádo, ktoré je ešte stále v Babylone.

„Takže v poslednom diele na varovanie sveta zaznievajú cirkvám dve odlišné výzvy. Posolstvo druhého anjela znie: ‚Padol, padol Babylon, to veľké mesto, pretože opájaj všetky národy vínom hnevu svojho smilstva.‘ A v hlasnom volaní posolstva tretieho anjela je počuť hlas z neba, ktorý hovorí: ‚Vyjdite z neho, ľud môj.‘“ Review and Herald, 6. december 1892.

Práve počas vyliatia Ducha Svätého sa napĺňa Pavlov mocný blud z 2. Tesaloničanom. Či už to bolo skúšanie laodicejského zboru Adventistov siedmeho dňa, ktoré sa začalo 11. septembra 2001, alebo skúšanie panien, ktoré zakúsili sklamanie 18. júla 2020, skúška prebieha počas vyliatia Ducha Svätého. Toto vyliatie predstavuje skúšobné posolstvo.

„Pomazaní, ktorí stoja pri Pánovi celej zeme, zastávajú postavenie, ktoré bolo kedysi dané satanovi ako zatienenému cherubovi. Prostredníctvom svätých bytostí obklopujúcich jeho trón udržiava Pán neustále spojenie s obyvateľmi zeme. Zlatý olej predstavuje milosť, ktorou Boh zásobuje lampy veriacich, aby neblikali a nevyhasli. Keby sa tento svätý olej nevylieval z neba v posolstvách Božieho Ducha, nástroje zla by mali nad ľuďmi úplnú moc.

„Boh je zneuctený, keď neprijímame posolstvá, ktoré nám posiela. Takto odmietame zlatý olej, ktorý by vliel do našich duší, aby bol sprostredkovaný tým, čo sú v temnote. Keď zaznie volanie: ‚Hľa, ženích prichádza; vyjdite mu v ústrety,‘ tí, ktorí neprijali svätý olej, ktorí vo svojich srdciach nepestovali Kristovu milosť, zistia, podobne ako nerozumné panny, že nie sú pripravení stretnúť svojho Pána. Nemajú sami v sebe moc získať olej a ich životy stroskotajú. Ale ak prosíme o Božieho Svätého Ducha, ak úpenlivo voláme, ako volal Mojžiš: ‚Ukáž mi svoju slávu,‘ Božia láska sa rozleje v našich srdciach. Skrze zlaté rúrky nám bude sprostredkovaný zlatý olej. ‚Nie mocou ani silou, ale mojím Duchom, hovorí Hospodin zástupov.‘ Prijímajúc jasné lúče Slnka spravodlivosti, Božie deti žiaria ako svetlá vo svete.“ Review and Herald, 20. júla 1897.

Čas pečatenia sto štyridsaťštyritisíc sa začal 11. septembra 2001 a predstavuje dve obdobia skúšky. Prvým je záverečné skúšanie laodicejskej Cirkvi adventistov siedmeho dňa a druhým je skúška tých, ktorí sú predmetom podobenstva o desiatich pannách. Aby niekto mohol byť múdrou alebo bláznivou pannou, je nevyhnutné, aby všetky panny prežili čas meškania.

V milleritských dejinách sa čas meškania začal príchodom druhého anjela, ku ktorému došlo pri prvom sklamaní. V tom bode boli protestanti, ktorí boli Božím vyvoleným ľuďom bývalej zmluvy, pominutí. Dňa 18. júla 2020 bol pominutý vyvolený ľud bývalej zmluvy a skúšobný proces, ktorý prebiehal počas času meškania v milleritských dejinách, sa začal opakovať. Posolstvo Polnočného volania sa potom rozvinulo v milleritských dejinách, tak ako sa rozvíja v súčasnosti. Keď v plnosti prišlo na táborové zhromaždenie v Exeteri, vyšlo najavo, kto mal posolstvo (olej) a kto ho nemal.

Vyvolený ľud bývalej zmluvy v oboch dejinách je prvý, kto je skúšaný a pominutý.

„Dám vám nové srdce a vložím do vás nového ducha.“ Verím celým srdcom, že Duch Boží je odnímaný svetu a že tí, ktorí mali veľké svetlo a príležitosti a nevyužili ich, budú prví ponechaní. Zarmútili a odohnali od seba Ducha Božieho. Súčasná činnosť satana, ktorý pôsobí na srdcia, na cirkvi a na národy, by mala znepokojovať každého študenta prorociev. Koniec je blízko. Nech naše zbory povstanú. Nech sa v srdciach jednotlivých členov prejaví obracajúca moc Božia, a potom uvidíme hlboké pohnutie Ducha Božieho. Samotné odpustenie hriechu nie je jediným výsledkom Ježišovej smrti. Priniesol nekonečnú obeť nielen preto, aby bol hriech odstránený, ale aj aby ľudská prirodzenosť bola obnovená, znovu skrášlená, nanovo vybudovaná zo svojich trosiek a učinená spôsobilou pre Božiu prítomnosť.“ Selected Messages, kniha 3, s. 154.

V ktoromkoľvek z týchto období skúšky tí, ktorí odmietli posolstvo, ktoré je odpečatené, prijímajú Pavlovo mocné poblúdenie.

„Je hroznou vecou ľahkovážne zaobchádzať s pravdou, ktorá presvedčila náš rozum a dotkla sa našich srdc. Nemôžeme beztrešne odmietat' varovania, ktoré nám Boh vo svojom milosrdenstve posielal. V Noachových dňoch bolo svetu poslané posolstvo z neba a spása ľudí závisela od toho, ako sa k tomuto posolstvu postavili. Pretože odmietli varovanie, Duch Boží bol odňatý hriešnemu pokoleniu a zahynuli vo vodách potopy. V čase Abraháma milosť prestala prosit' vinných obyvateľov Sodomy a všetci okrem Lóta, jeho ženy a jeho dvoch dcér boli strávení ohňom zoslaným z neba. Tak bolo aj za dní Krista. Syn Boží vyhlásil neveriacim Židom tej generácie: ‚Váš dom vám ostáva pustý.‘ Hľadiac na posledné dni, tá istá nekonečná moc vyhlasuje o tých, ktorí ‚neprijali lásku pravdy, aby mohli byť spasení,‘: ‚A preto im Boh pošle mocné poblúdenie, aby uverili ľži, aby boli odsúdení všetci, ktorí neuverili pravde, ale našli záľubu v nepravosti.‘ Keď odmietajú učenie Jeho slova, Boh odníma svojho Ducha a ponecháva ich klamom, ktoré milujú.“ Early Writings, 46.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.